

Co zažily některé účastnice akce Uklidme Třebotov...

Napsal uživatel Michaela Nedělková
Úterý, 12 Květen 2015 19:14

Po kampani Uklidme Česko – Uklidme Třebotov nám nedošly pouze mailly s fotkami malých sběračů a sběraček, ale také jeden překvapivý dopis, který nás i přes dramatický příběh velmi potěšil. S laskavým svolením autorky jsme se rozhodli o něj s vámi podělit:

Ahoj naše milá Klouzačko,

posílám vám fotku naší Elišky, sběratelky odpadků, v rámci akce "Uklidme Třebotov". Vše, co drží na fotce v tlapkách, jsme posbíraly cestou z Klidné ulice do ulice U Louže. Zároveň bych vám také chtěla navrhnout další dvě kategorie, které s vyhlášenou akcí souvisí a které by (alespoň z mého pohledu) zasloužily ocenit:

1. kategorie - cena "Hrdinka úklidu" - nominuji Julinku (4 roky) a její maminku
2. kategorie - cena "Člověk na svém místě" - nominuji Jitku Šůrovou

Nechci zatěžovat zbytečně zdlouhavým e-mailem, ale jinak než že napíši, co se nám přihodilo, oprávněnost svých nominací obhájit neumím ;o)

Do akce "Uklidíme Třebotov" jsme se s Eliškou zapojily dohromady s její kamarádkou ze školky Julií a její maminkou. Sběr odpadků jsme všechny začaly kolem fotbalového hřiště. Děti byly vybavené pytlí, rukavicemi a elánem - celé nadšené a natěšené "ulovit" co nejvíce smetí :o)

Malá Julie našla nějaký kus papíru či igelitu a běžela se s ním pochlubit mamince. Náhle se ozvalo tupé zadunění a Julinka, která před chvilkou stála asi 2m od nás, zmizela. V průběhu běhu totiž bezděky došlápla na okraj do země zapuštěného, plastového poklopu, který přikrývá jakousi jímku v rohu hřiště. Okraj poklopu byl poškozený, a tak se celý poklop pod její vahou protočil, Julinka se propadla a poklop nad ní celou jímku zase uzavřel. Byly to asi mikrosekundy, ale věřte, že v tu chvíli to tak nevnímáte - slyšíte jen nepříčetně řvoucí dítě a vůbec vám nedochází, co se vlastně stalo a kam to dítě zmizelo. Hypnoticky sledujete místo, kde jste ho viděla naposledy, a snažíte si děj událostí srovnat v hlavě. A když vám hlava konečně "naskočí", vidíte jen zapuštěný plastový poklop, ke kterému vlítnete, a servete ho polomrtvá strachem, jak hlubokou jámu zakrývá a jaký pohled vás čeká po jeho odkrytí. Julinka byla evidentně v šoku a dezorientovaná.

Poklop se nad ní přiklopil zpět, takže po nečekaném a hlavně neřízeném pádu se ocitla v úzkém prostoru, ve tmě, mokru a zápachu - dno jímky bylo asi do výšky 40ti cm zaplněno směsí smrduté špinavé vody smíchané s blátem a zetlenými listy stromů.

Doteď mi není moc jasné, jak padala, protože po odklopení víka jsme ji našly na dně jímky v pololehu, ruce a nohy vytrčené směrem vzhůru. Naštěstí jímka je tak cca 1-1,5m hluboká, takže když si člověk kleknul a hluboce se předklonil, dosáhl na napřaženou ručičku pololežícího čtyřletého dítěte. Řvoucí Julinku jsme vytáhly, stáhly z ní kompletně celé oblečení - vše bylo promočené a štiplavě zapáchající - zabalily jí do mikin, které jsme měly s sebou a uháněly do Klidné ulice, kde Julie bydlí. Měla vážně štěstí, celý incident absolvovala bez závažnějších zranění.

A protože se nám po tom všem s Eliškou už na hřiště nechtělo, sbíraly jsme po cestě domů vše, co do přírody nepatří. Cestou jsme se také zastavily u paní starostky doma, abychom ji řekly, co se přihodilo, a poprosily o zajištění nápravy. A i když bylo dávno po její pracovní době, byla jako vždy skvělá :o)

Hned následující den byla jímka provizorně zaopatřena tak perfektně, že už do ní nikdo spadnout nemůže - ani kdyby se snažil ;o)

A jelikož oprava poklopu a zabezpečení jímky spadá do kompetence fotbalistů, paní starostka zajistila jejich příslib, že provizorní řešení nahradí co nejdříve za trvalé.

Co zažily některé účastnice akce Uklidíme Třebotov...

Napsal uživatel Michaela Nedělková
Úterý, 12 Květen 2015 19:14

Celý příběh tak zdlouhavě popisuji proto, abyste si dokázaly udělat alespoň malou představu, co si "při sbírání odpadků" Julie prožila, a proč vám žádnou fotku se "svým úlovkem" poslat nemůže. Určitě nemusím vysvětlovat, že jsme všichni šťastní, že to tak dobře dopadlo a nestalo se nic horšího a že mi v žádném případě nejde o reálnou hodnotu případné "ceny útěchy". Jde mi o to, že Julinka měla nejen chuť, ale i snahu něco dobrého pro Třebotov udělat, a jen díky vážně blbé náhodě se teď řadí mezi ty, co nehnuli ani prstem, a to není fér ;o) A co se týče paní starostky - ona je prostě člověk na svém místě :o)

Bylo by fajn mezi sebou navzájem sdílet a šířit její malé i velké úspěchy a vyřešené problémy obce. Je jich více než dost - jen se o nich lidé málokdy dozví a pak mohou lehce propadnout mylnému dojmu, že toho pro nás "až tak moc zase nedělá"... A navíc, jeden z nejhorších způsobů demotivace přece je, když zpětná vazba funguje jen ve chvílích, kdy se nedaří ;o)

Mějte se moc fajn a děkujeme, že tu jste!

S pozdravem

Jana Kolbaská Vlčková